

SCENARIUSZ
KATECHEZY

„ŻYĆ DLA INNYYCH”

„ŻYĆ DLA INNYCH”

SCENARIUSZ LEKCJI RELIGII DLA UCZNIÓW KLAS I-III
NA PRZYKŁADZIE KSIĄŻKI „DOKTA. OPOWIEŚĆ O WANDZIE BŁEŃSKIEJ”
WYDAWNICTWA ŚWIĘTEGO WOJCIECHA, POZNAŃ 2019 R.

Cele:

wychowanie do wrażliwości na potrzeby drugiego człowieka na przykładzie pani doktor Wandy Błęńskiej.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- > wie, kim była pani Wanda Błęńska;
- > potrafi powiedzieć, czym zajmowała się pani doktor Wanda Błęńska;
- > potrafi nazwać swoje pragnienia, marzenia.
- > rozumie pojęcie misji;
- > rozumie potrzebę służenia innym ludziom.

Postawy:

kształtowanie u dzieci postawy wrażliwości na potrzeby innych.

Metody pracy:

- > werbalne: opowiadanie, rozmowa kierowana;
- > pogładowe: oglądanie ilustracji i położenia geograficznego Afryki;
- > praktycznego działania: uzupełnianie kart pracy

Środki dydaktyczne:

„Dokta. Opowieść o Wandzie Błęńskiej”, Wydawnictwa Świętego Wojciecha, Poznań 2019 r., Laudate Dominum, Chwalcie Pana. Śpiewnik pielgrzymkowy Złotej Grupy Radomskiej, s. 153, 154; karty pracy, mapa fizyczna świata lub globus, ilustracje misyjne.

Święty Wojciech
strefa katechety

Formy pracy:

- > indywidualna
- > zbiorowa

PRZEBIEG LEKCJI

Faza przygotowująca:

- > Modlitwa.
- > Czynności organizacyjne nauczyciela religii.
- > Wprowadzenie w temat lekcji: Na dzisiejszej katechezie dowiemy się, kim była i co robiła pani Wanda Błęńska.

Faza realizacyjna:

Katecheta prowadzi z uczniami rozmowę kierowaną. Pyta uczniów:

1. Co chcieliby robić, jak dorosną?
2. O czym marzą?
3. Co ich interesuje, ciekawi?

Po chwili rozmowy, katecheta puentuje wypowiedzi uczniów i zachęca ich, by mieli marzenia i chcieli je osiągnąć. Następnie pokazuje im książkę „Dokta. Opowieść o Wandzie Błęńskiej” i zapowiada, że jest w niej opisana historia pewnej polskiej lekarki, która bardzo pragnęła pomagać chorym dzieciom mieszkającym w Ugandzie, położonej w dalekiej Afryce.

Katecheta pokazuje uczniom na mapie fizycznej świata, gdzie leży Afryka i Uganda. Następnie przypina do tablicy kolorowe ilustracje (najlepiej z kalendarzy misyjnych) przedstawiające pracę misjonarzy w różnych częściach świata, po czym prosi uczniów, aby powiedzieli, co widzą. Wypowiedzi uczniów winny zwracać uwagę na to, że misjonarze uczą w szkołach, odprawiają nabożeństwa, grają w piłkę i inne zabawy z dziećmi, oraz że pracują w szpitalach. W podsumowaniu tej części lekcji katecheta podkreśla znaczenie misji i rolę misjonarzy wśród innych krajów.

W dalszej części lekcji katecheta korzysta z książki „Dokta...” i przybliża im postać pani doktor Wandy Błęńskiej.

Pani Wanda Błęńska pochodzi z Polski, mieszkała w Poznaniu. Tam też ukończyła studia lekarskie. Od zawsze marzyła, by zostać lekarzem. Mówiła, że kto nie realizuje marzeń, ten jest smutny. Kiedy została

Święty Wojciech
strefa katechety

lekarką, udała się do Buluby, w Afryce. Pojechała tam jako misjonarka, aby leczyć dzieci chore na trąd, który jest zakaźną chorobą. Pani Błęńska podjęła się wielu starań, aby wybudować tam szpital. Na początku pani Wanda pracowała sama jako lekarka, z czasem kierownictwo szpitala przekazała lekarzowi z Ugandy. Dzięki niej wiele dzieci zostało uratowanych. Pani Wanda Błęńska mieszkała w domu z werandą położonym nad jeziorem, wokół którego rośło dużo kwiatów, ponieważ po pracy bardzo lubiła na nie patrzeć i je pielęgnować. Poza tym pani doktor lubiła wypoczywać na łonie przyrody, czasem udawała się w góry, a innym razem pływała kajakiem. W wolnych chwilach czytała książki, które chętnie pożyczała innym. Posiadała też małpkę, która bardzo psociła, a potem miała też kilka psów i kotów. Drogę z domu do szpitala pokonywała dość szybko, mimo znacznej odległości, ponieważ jeździła na motorze. Była też bardzo odważna, nie bała się rozmawiać z żołnierzami, którzy stacjonowali w Ugandzie. Zdarzyło się, że pani Wanda poczęstowała żołnierza kanapką. Pani Wanda Błęńska była bardzo życzliwa wobec innych, była też radosna i kochała Pana Boga. O Bogu, który jest Miłością, mówiła często innym ludziom, którzy Go jeszcze nie znali. Mieszkańcy Buluby mówili, że pani Wanda częstuje ich witaminą „M”, tzn. miłością. Mieszkańcy Afryki wierzą w innego boga. W Bulubie mieszkały siostry zakonne – franciszkanki, z którymi pani Wanda się zaprzyjaźniła i z nimi też dzieliła wiarę w tego samego Boga. Ważnym momentem w życiu pani Wandy Błęńskiej było spotkanie z papieżem Janem Pawłem II, który w 1980 r. odbył pielgrzymkę do Kenii, położonej podobnie jak Uganda w Afryce. Innym, ważnym wydarzeniem religijnym, był przyjazd pani Wandy Błęńskiej do Poznania z okazji beatyfikacji s. Urszuli Ledóchowskiej. Pani Wanda Błęńska miała też pragnienie pojechać do Indii, aby spotkać się z Matką Teresą – misjonarką z Kalkuty. Z czasem i to marzenie się spełniło. Po długim pobycie w Ugandzie pani Wanda Błęńska – spełniona lekarka i misjonarka - wróciła do Polski. Zmarła w Poznaniu 27 listopada 2014 r. w wieku 103 lat.

Po wysłuchaniu opowiadania o pani Wandzie Błęńskiej katecheta prosi uczniów, aby odpowiedzieli na kilka pytań:

1. Kim była i co robiła pani Wanda Błęńska?
2. Gdzie pracowała pani Doktor?
3. Co to znaczy, że była misjonarką?
4. Jaka była dla innych?
5. Jak spędzała czas wolny?

Katecheta podkreśla, że pani Wanda Błęńska spełniła swoje marzenia: została lekarką i misjonarką. Całe życie służyła innym, lecząc chorych i wysłuchując tych, którzy chcieli z nią rozmawiać o swoich problemach i trudnościach. Pani Wanda Błęńska bardzo kochała Pana Boga, a On dał jej siłę, radość i wrażliwość potrzebne do wykonania misji.

Faza podsumowująca:

Katecheta zachęca dzieci do bycia wrażliwym na potrzeby innych. Wskazuje na miłość, która wyzwala w nas pragnienie pomagania ludziom będącym w potrzebie. Zwieńczeniem katechezy jest wykonanie kartki z dobrym słowem dla kolegi lub koleżanki z klasy.

Dobre słowa: „DOBRZE, ŻE JESTEŚ”, „DZIĘKUJĘ, ŻE JESTEŚ”, „DOBRY Z CIEBIE KOLEGA”, „JESTEŚ NIEZWYKŁĄ KOLEŻANKĄ”, „MIŁEGO DNIA”, „CHĘTNIE POMOGĘ CI W LEKCJACH”.

Można wykorzystać załączone karty pracy.

Na zakończenie lekcji można zaśpiewać/wysłuchać piosenkę: **Potrzebuje cię Chrystus**

Potrzebuje cię Chrystus, by miłować, Potrzebuje cię Chrystus, aby kochać./bis

Nie pogardzaj człowiekiem. Chociaż inną skórę ma.

Kochaj wszystkich jak braci. Pomóż im!

Zasmuconych, co płaczą, masz miłować.

Biednym ludziom w udręce miłość dać.

Tych, co idą przy tobie masz miłować.

I nieznanym, dalekim miłość dać.

Nie pogardzaj człowiekiem...

Ludzi innych języków masz miłować,

Tym, co myślą inaczej miłość dać.

Swych przyjaciół serdecznych masz miłować.

I tym, co znać cię nie chcą, miłość dać.

Nie pogardzaj człowiekiem...

Potrzebuje cię Chrystus, by miłować,

Potrzebuje cię Chrystus, aby kochać./bis

Nie pogardzaj człowiekiem...

Opracowała: Marzenna Kubiak

CHĘTNIE POMOGĘ
CI W LEKCJACH

JESTEŚ NIEZWYKŁĄ
KOLEŻANKĄ

MIŁEGO DNIA

DZIĘKUJĘ, ŻE JESTEŚ

DOBRY Z CIEBIE
KOLEGA

DOBRZE, ŻE JESTEŚ
